

е създавала работа не само за работниците си, но раздавала вълна-ишлеме на много семейства по домоветъ имъ въ града.

Миралаятъ, следъ уредбата на фабриката въ стопанско и финансово отношение, се заинтересувалъ отъ интересната ѝ история, както и за сждбата на основателя ѝ. Изучилъ оригиналниятъ начинъ на създаването и съграждането ѝ, както и злосластната сждба на оня, който, благодарение на умъ, смѣлостъ и трудъ я създаде, за да носи блага на държава и градъ; миралаятъ узналъ още, че въ момента този ратникъ, лишенъ отъ здраве и срѣдства, тежко оплаква старинитъ си. Обаянъ отъ смѣлото и крайно полезно дѣло на тоя труженникъ на индустрията въ Турция, той се запознава съ дѣдо Добри и често го посещавалъ въ дома му, като се съвещавалъ по разни въпроси относно преустройството и добрия вървежъ на фабриката. Затова често дѣдо Добри е билъ носенъ на носилка отъ турски войници до фабриката. Смиленъ надъ дѣда Добревата злочеста сждба, тайно отъ централното турско правителство, миралаятъ му отпускаръ до смъртта му пенсия отъ 150 гроша месечно отъ фабричната каса.

Следъ като лежалъ дълги години парализиранъ, безъ да стане отъ легло, презъ 1865 г. на 66 годишна възраст, дѣдо Добри, наситенъ отъ животъ, отчаянъ отъ сждба и турска управия, склопва за винаги очи, като съ създадената сливенска сукнена фабрика остави вѣченъ паметникъ на своя умъ, стопански талантъ, трудъ и предприемчивостъ. Фабриката работи непрекъснато денемъ и нощемъ, подъ турска и българска власть, цѣли шестдесетъ крѣгли години, като давъ препитание на хиляди семейства и послужи за начало и образецъ на цѣлата българска текстилна индустрия, замѣнила първомъ чрезъ водна сила човѣшката енергия.

Описвайки живота и дейността на Добри Фабрикаджията, намираме отъ голѣмъ интересъ да опишемъ накратко начина и историята на строенето на павилионитъ на императорската сукнена фабрика въ Сливенъ, която, както вече казахме, е предтеча и моделъ на българскитъ текстилни фабрики, още повече че живитъ свидетели отъ тая тежка за българитъ ангарийна епоха изчезнаха, та, при липса на други писмени или устни документи, съ време бжднитъ поколения ще се лишатъ отъ ценнитъ сведения по строежа на най-ста-